

faa kan finde en Misforstaaelse Sted, og at det ikke var sagt, at, fordi jeg ansaae Meningen af Forslaget for at være den eller den, dette derfor er rigtigt. Jeg haaber, at den ærede Ordfører kjender mig saameget, at han ikke troer om mig, at jeg, fordi jeg har en vis Mening, indbilder mig, at denne Mening er den eneste rigtige, især naar min Mening bestrides af saa vægtige Stemmer som i nærværende Tilfælde; men paa den anden Side er det mig heller ikke muligt ganske og aldeles at rette mig efter Autoriteter, saalænge jeg ikke er bleven overtydet om, at jeg har taget feil. Muligheden af, at jeg har taget feil, indrømmer jeg fuldkommen villigt; men jeg er ikke endnu aldeles overbevist, og jeg maa tilføie, at selv om de meest indsigtsfulde Stemmer i Forsamlingen udtalte sig for en Mening, saa er det dog derfor ikke givet, at den samme Mening, naar Lovbestemmelsen engang skal virke i Livet, vil blive erkjendt af Domstolene, saameget mindre, som man i Reglen kan antage, at Domstolene paa den Tid, de skulle anvende Loven, ikke engang ere bekendte med de enkelte Udtalelser, som her fandt Sted. Jeg skal endnu kun, med Hensyn til, at man har meent, at § 1 ikke faaer tilbagevirkende Kraft, selv om den forbliver uforandret, og at Hensigten ikke er, at Loven skal have en saadan tilbagevirkende Kraft, tilføie, at § 11, der angaaer Forholdet mellem Regningskrav og Haandskriftskrav, i Virkeligheden indeholder en Bestemmelse, der faaer tilbagevirkende Kraft, og at man derfor ikke kan sige, at Loven — efter Forslaget — ikke vil faaer tilbagevirkende Kraft, men at man vel maa være opmærksom paa, at der ialfald ikke indkommer i Loven mere, som har en sliq tilbagevirkende Kraft. Efterat have bemærket dette, skal jeg sige, at, da mine ærede Medforslagsstillere have forladt mig, ialfald med Undtagelse af den, hvis Fraværelse ikke gjør det muligt, at han kan yde mig nogen Bistand, skal jeg ikke fordrø, at Endringsforslaget kommer under Afstemning, og jeg skal derfor ogsaa gjerne frasælde det, idet jeg tillige udtaler, at jeg ogsaa har fundet mig for en Deel tilfredsstillende ved de Erklæringer, der med Hensyn til det omhandlede Punkt ere fremkomne fra den høitærede Mini-

ster og fra Udvalgets Ordfører, og at jeg haaber, at disse Udtalelser ogsaa, naar Tiden er der, ville bære Frugter. Jeg tager altsaa for min Deel Endringsforslaget tilbage, men maa henstille til den ærede Formand, hvorvidt Frasældelsen af de tilstedeværende Forslagsstillere kan være bindende for den, der er fraværende.

Formanden: Berettigelsen til at indbringe et Endringsforslag ved en Sags tredje Behandling er i Forretningsordenen knyttet til den Betingelse, at det stilles af 5 Medlemmer; men, naar der er fremkommet et Endringsforslag, stillet af 5 Medlemmer, mener jeg ogsaa, at den Fordring, der er stillet for at kunne faae et Endringsforslag fremmet ved tredje Behandling, er fyldstgjort. Heraf følger, at fra det Øieblik af, et saadant Forslag er fremkommet, er hver enkelt af de 5 Forslagsstillere berettiget til at fordrø, at Forslaget behandles og afstemmes. Jeg kan altsaa, da kun de 4 Forslagsstillere have frasældet Endringsforslaget, men der endnu er en femte, som er forhindret fra at give Møde idag, ikke berøve dette Medlem den Ret, han har erhvervet til at faae Endringsforslaget afstemt.

Madvig: Siden der skal afstemmes over Endringsforslaget, skal jeg tillade mig at tilføie to Ord, med Hensyn til hvad jeg har savnet i Correcthed af den Behandling, der hidtil har fundet Sted. Jeg vil stemme imod Endringsforslaget væsentlig af den Grund, som er bleven fremhævet af den ærede Ordfører og den ærede Justitsminister, fordi det er saa uheldigt redigeret, at det fortrænger den almindelige Regel; men jeg vil bemærke, at jeg haaber, at, forsaavidt man i Sagen selv, paa hvis Realitet jeg ikke skal indlade mig, er enig om det Ufærlige i, at der gjøres Undtagelse for de Domme og Forlig, der ere thinglæste, forinden denne Lov kommer ud, at der da ved Sagens Behandling i det andet Thing vil blive optaget en Bestemmelse i denne Henseende. Jeg maa nemlig for det Første bemærke, at en Erklæring om, at Loven er forstaaet paa en vis Maade, selv om denne er afgivet baade af vedkommende Minister og af